

TIKIUSAAQ

**"HVIS MEDARBEJDERNE LYKKES, SÅ
LYKKES JEG OGSÅ SOM LEDER"**

- Inuuti Fleischer

Fagblad for sygeplejersker i Grønland

GODE TAKTER, MEN GLEM NU IKKE OS – SUNDHEDSVÆSENETS RYGRAD

Af Ken Jensen, formand PK

For nyligt kom Sundhedskommissionen med en række anbefalinger til forbedringer af sundhedsvæsenet.

På flere punkter er PK positiv overfor de tiltag, som kommissionen er kommet med. Vi er især stolte over, at man har lyttet til vores forslag om at oprette et sundhedsråd.

Med kommissionens rapport har vi nu et rigtig godt udgangspunkt, som vores beslutningstagere kan tage fat i, når de inden længe skal smøge ærmerne op og lægge fundamentet for fremtidens sundhedsvæsen – et arbejde, der kommer til at kræve mod og beslutsomhed.

Der er dog også vigtige elementer, som vi synes mangler eller er direkte uenige i.

Kommissionen anbefaler blandt andet, at der i fremtiden kun skal være to fødesteder i Grønland.

Det er PK imod. Vi mener nemlig, at sundhedspersonalet i de fleste tilfælde er i stand til at finde og visitere de kvinder, der er i risiko for at få en kompliceret fødsel. Derfor bør man lade flertallet af kvinderne, som har en ukompliceret fødsel, blive på deres lokale sygehus, som de kender og er trygge ved.

Hos PK savner vi også, at der bliver taget mere fat om arbejdsmiljø og ledelsesudvikling.

Mange af anbefalinger er nemlig kun mulige, hvis vi som sygeplejersker anerkendes for vores indsats, da vi er rygraden i sundhedsvæsenet.

Derfor mener vi, at vilkårene for sygeplejersker i Grønland skal have et løft, hvis kvaliteten af sundhedsvæsenet og velfærden for den grønlandske befolkning skal forbedres.

For det første bliver man nødt til at se på løn- og arbejdsvilkår, da sygeplejersker i deres daglige

arbejde udfører mange komplekse opgaver, som kræver høj faglighed, engagement og ansvarlighed.

For det andet skal muligheden for efteruddannelse, supervision og vidensdeling styrkes. Det vil ikke kun øge den enkeltes kompetencer og selvtillid, men også højne standarden for patienterne.

Endeligt mener vi, at det er afgørende, at sygeplejerskerne får et bedre psykisk arbejdsmiljø, hvor man føler sig værdsat, respekteret og støttet. Et godt psykisk arbejdsmiljø fremmer nemlig ikke kun sygeplejerskernes trivsel og sundhed, men reducerer også risikoen for stress og sygefravær.

Derfor er det afgørende, at man som sygeplejerske kan have en fornuftig balance mellem arbejde og privatliv, og at man kan udtrykke sine bekymringer og frustrationer uden at frygte for represalier.

De tre ovenstående punkter er alle helt afgørende, hvis det skal være attraktivt for sygeplejersker at arbejde i Grønland.

Politikerne og ledelsen er nødt til at indse, at vi må være konkurrencedygtig med andre lande, hvis man vil fastholde og rekruttere sygeplejersker, som kan skabe et velfungerende og bæredygtigt sundhedsvæsen i Grønland.

INDHOLD

Kampen om næste overenskomst er i gang	3
Nyheder	4
Opslagstavle	5
Inuuti Fleischer - Man kan komme langt på trods	6
Bliv en del af bestyrelsen	10
Katrine vil være leder i øjenhøjde	11
Øget digitalisering vil hjælpe os i fremtiden	14
Springet fra studiet til Sana	15

REDAKTIONEN

Næstformand: Petra Luna Fuglø, plfu@pk.gl
Bestyrelsesmedlem: Carsten Juul Jensen, cjjj@pk.gl
Journalist: Mads Malik Fuglsang Holm

Kom gerne med input

Ønsker du at skrive eller komme med ideer til en artikel, så kontakt os endelig.

Artikler og indlæg til Tikiusaaq bliver vurderet af redaktionen, som altid kan komme med forslag til redaktionelle justeringer.

Manuskripter skal sendes elektronisk som en Word-fil til plfu@pk.gl eller cjjj@pk.gl.
Illustrationer for eksempel billeder sendes i separate filer.

Vi glæder os til at modtage dit indlæg.

KAMPEN OM NÆSTE OVERENSKOMST ER I GANG

Af Petra Luna Fuglø, næstformand PK

I 2024 skal Sundhedskartellet (PPK) igen forhandle overenskomst i Grønland.

PPK er en tværfaglig forhandlingsorganisation bestående af syv sundhedsfaglige fagforeninger - heriblandt PK.

For at give alle medlemmer chancen for at påvirke den kommende aftale, er der blevet afholdt en del informationsmøder, hvor de lokale tillidsrepræsentanter har indsamlet forslag og krav fra kollegerne.

Disse forslag bliver fundamentet for PPK's krav til den kommende aftale. Derfor er det vigtigt, at I medlemmer fortsætter med at fortælle os, hvad vi skal kæmpe for ved næste forhandling.

Nedenfor vil jeg kort opridsse processen fra nu og frem til, at der ligger en aftale.

Kravindsamling: Alle foreningerne i PPK indsamler forslag og krav fra medlemmerne. Det kan for eksempel være et forslag om at hæve grundlønnen, eller at arbejdstiden nedsættes. Det er altså her, man som medlem kan præge forhandlingerne.

Forslag og krav bestemmes: Bestyrelsen i PPK, som består af formændene i de syv fagforeninger, samler og bearbejder alle de forslag og ønsker, som medlemmerne har indsendt. I fællesskab skal de blive enige om, hvilke forslag og krav der skal tages med ind til forhandlingsbordet, og i hvilken rækkefølge de skal prioriteres.

Arbejdsgiverne (Selvstyret og kommunerne) forbereder også et udspil til den nye overenskomst. Det kan være et forslag om afskaffelse af et tillæg eller krav om færre betalte feriedage.

Parterne mødes: Det er PPK og Økonomi- og Personalestyrelsen (ASA), som forhandler den nye aftale. Formanden for PK er hovedforhandler og fører ordet på vegne af PPK.

Før forhandlingerne går i gang mødes parterne og laver en form for forventningsafstemning, hvor man udveksler krav. Herefter forhandles der. Hvis parterne ikke kan blive enige, ender det med en konflikt. Men hvis forhandlingerne går godt, munder det ud i et resultatpapir.

Resultatpapiret sendes ud til alle medlemmer, som skal stemme "Ja" eller "Nej". Stemmes der "Ja", har man et forhandlingsresultat, som kan skrives ind i overenskomsten.

På vores hjemmeside ligger den gældende [overenskomst og arbejdstidsaftale](#). Det kan være en stor mundfuld at sætte sig ind i alle tingene, men det er meget relevant og spændende, når man først har fundet ud af det.

Danmark ofrer en helligdag, men hvad betyder det for os?

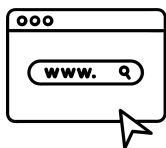
Med virkning fra næste år, har den danske regering valgt at afskaffe store bededag som helligdag.

Afskaffelsen af store bededag kommer dog ikke til at betyde noget for os. Vi fastholder helligdagen ligesom vi fortsat har en halv helligdag 6. januar - det har man ikke i Danmark.

Men hvem er det egentlig, der bestemmer, hvilke dage, der skal holdes hellige?

I gamle dage var det kongen, men i dag er det regeringen, der har beslutningsmagten. Det var altså forslag fra den danske regering, der afskaffede store bededag som en fridag i Danmark.

Store bededag vil dog fortsat stå som en helligdag i folkekirken. Og mon ikke mange vil fortsætte traditionen med at spise en varm hvede på store bededag?

Ny hjemmeside! Der har været store udfordringer med at få hjemmesiden på ret køl, men med hjælp fra Mona fra Look North, er det nu lykket!

Derfor glæder vi os nu til at bruge hjemmesiden mere fremover og håber, at I også vil bruge den. Vi mangler stadig at få flere billeder på siden, men dette kommer løbende.

Medieomtale: 17. marts udtalte Ken Jensen, formand for PK og PPK, sammen med Inga Egede, Ældretalsmanden, sig til Sermitsiaq AG, om politikernes manglende løsningsforslag i den nyligt fremlagte ældrestrategi. Hele artiklen kan læses af abonnenter på nettet, og et kort resumé kan læses [her](#).

NYHEDER

Kursus for tillidsrepræsentanter: I uge 18 afholdt Sundhedskartellet (PPK) seminar for alle tillidsrepræsentanter i Grønland. Her fik PK's tillidsrepræsentanter en række værktøjer til, hvordan man bedst kan udfylde sin rolle som tillidsrepræsentant og mulighed for at sparre med andre tillidsrepræsentanter.

Til efteråret afholdes der igen kursus for alle tillidsrepræsentanter i PPK.

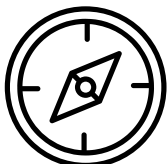

Uge 23 - Grundkursus i ledelse: PPK har i samarbejde med Kursusfonden og Syddansk Universitet arrangeret et ledelseskursus for ansatte i sundhedssektoren i Grønland. Kurset er relevant for ledere eller ansatte i funktioner, der arbejder med kvalitetsudvikling, implementering af forandringer og evaluering af tiltag.

Modulet kan gennemføres som et selvstændigt kursusforløb, ligesom der er mulighed for at gå til eksamen og få modulet godskrevet som en del af en samlet masteruddannelse.

Alle medlemmer har fået en invitationen til kurset sendt via mail.

OPSLAGSTAVLE

TR-kompasset: På Dansk Sygeplejeråds hjemmeside kan tillidsrepræsentanter finde TR-kompasset, som giver råd og vejledning til rolle som tillidsrepræsentant. Linket sendes til hver enkelt tillidsrepræsentant, men kan også tilgås [her](#).

Der er ingen uddannelse for tillidsrepræsentanter i Grønland, men vi har seminar to gange årligt, som tilbydes alle tillidsrepræsentanter i PPK.

Fonde i PK: Husk, at vi hvert år giver sygeplejersker mulighed for at deltage i faglige arrangementer og studiebesøg - både i ind- og udland. På vores hjemmeside eller ved at klikke [her](#) kan man finde en oversigt over, hvad PK giver støtte til.

Kontakt os: Sekretariatet opfordrer til, at alle henvendelser sker via telefon eller e-mail. Det er sekretariatets målsætning, at alle henvendelser besvares indenfor to hverdage. Indtalte beskeder vil ikke blive behandlet.

Vores kontor findes på: Sarfaarsuit 16, lejlighed 103 i Nuussuaq.

ÅBNINGSTIDER

MANDAG 9-14
TIRSDAG 9-14
TORSDAG 9-14
FREDAG 9-14

Sekretariat

Sarah Nielsen
Mobil: +299 58 26 69
e-mail: sl@pk.gl

Formand

Ken Jensen
Mobil: + 299 53 37 17
e-mail: formanden@pk.gl

MAN KAN KOMME LANGT PÅ TRODS

HUN VILLE EGENTLIG BARE BEVISE SIG OVERFOR SIN
MOR, MEN ENDTE MED AT BLIVE ET FORBILLEDE FOR
MANGE GRØNLANDSKE SYGEPLEJERSKER.

I et hjørne af Dronning Ingrid's Hospital på et lille, smalt kontor sidder Inuuti Fleischer. På computerskærmen foran hende er der en uoverskuelig vagtplan, som hun er i gang med at lægge sidste hånd på.

- Vi har fået en sygemelding til i aften. Jeg har fået nattevagten til at lukke hullet, men nu mangler vi én, som vil tage hendes vagt, siger Inuuti Fleischer, mens hun kigger koncentreret på skærmen.

Det er banalt at sige, at man som ledende regionssygeplejerske i sundhedsregion Sermersooq skal kunne bevare overblikket og have mange bolde i luften. Det er ikke desto mindre sandt. Men for Inuuti Fleischer, der netop er blevet udnævnt som æresmedlem af Peqqissaasut Kattuffiat (PK), er det ikke et problem.

Straks vagtplanen er faldet på plads, rettes fokus mod det forestående interview.

- Som jeg skrev til dig, er jeg ikke den, der skriver et manuskript. Det skal komme fra hjertet, siger hun.

Anerkendelsen som æresmedlem af PK får hun for gennem flere årtier at have gjort en stor forskel for sygeplejen i Grønland.

Siden Inuuti Fleischer i 1985 blev ansat i sundhedsvæsenet, har hun haft mange forskellige lederposter og været en helt central skikkelse i sundhedsvæsenets transformation – fra at være hundredeprocent dansk til i dag at være grønlandsk.

Og for dem, der har arbejdet sammen med Inuuti Fleischer, kan det næppe komme som en overraskelse, at hun nu får anerkendelsen som æresmedlem. Inuuti Fleischer har nemlig en målrettedhed, der gør, at det ikke er tilfældigheder, der styrer hendes liv.

- Jeg er udstyret med en vis portion trods. Jeg tog til Danmark for at blive sygeplejerske. Men jeg ville tilbage til Grønland, når jeg var færdig. Det følte jeg, at jeg skyldte. Så jeg undlod at få kærester, mens jeg var i Danmark, da jeg havde set, at det fik andre til at blive.

Et skæbnesvangert møde i Aasiaat

I 1985 blev Inuutis ønske om at give noget tilbage til Grønland indfriet, da hun blev ansat på Børneafdelingen på Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk.

Efter 1 år blev Inuuti ansat som underviser på Sundhedsmedhjælpereskolen og underviste i blandt andet grundlæggende sundheds- og sygepleje. Undervisningen foregik delvist på grønlandsk, da hun ønskede at styrke det grønlandske sygeplejesprog.

Arbejdet sendte hende rundt i landet blandt andet til Aasiaat. Her blev et tilfældigt møde skæbnesvangert for den unge sygeplejerske.

- Jeg var nede og høre et kor, hvor min lillebror sang. Her mødte jeg min mand, som viste sig at være min gamle ungdomskæreste. Der skulle lige gå 16 år, før det igen skulle være os to. Derfor flyttede min datter og jeg til Aasiaat i 1987, siger Inuuti Fleischer.

I Aasiaat fik Inuuti hurtigt ansvar. Først blev hun ansat som sygeplejerske. Et år efter blev hun afdelingssygeplejerske og igen to år senere forstander på sygehuset.

- Jeg følte, at jeg var nødt til at tage chancen. Da jeg forlod min familie som 11-årig, husker jeg tydeligt, at min mor sagde til mig: "Du kommer ikke tilbage med mindre, du har bestået din skole". Hun mente det ikke så slemt, men jeg tog det til mig. Jeg tænkte, at jeg nok skulle vise hende. Sådan har jeg haft det siden, siger Inuuti.

DEN LANGE VEJ TIL SYGEPLEJERSKEUDDANNELSEN

INUUTI ER FØDT I KULMINEBYEN, QULLISSAT, DER BLEV NEDLAGT I 1972.

FAMILIEN FLYTTEDE SENERE TIL BYGDEN UKKUSSAT.

I 1969 KOM INUUTI TIL DANMARK FOR AT GÅ I 6. KLASSE. ÅRET EFTER FLYTTEDE HUN TIL SISIMIUT OG GIK PÅ KOSTSKOLE OG FIK REALEKSAMEN.

REJSTE I 1974 TIL USA SOM UDVEKSLINGSSTUDENT, HVOREFTER TUREN IGEN GIK TIL DANMARK FOR AT TAGE EN STUDENTEREKSAMEN.

TOG SIN SYGEPLEJERSKEUDDANNELSE I SILKEBORG, SOM HUN AFSLUTTEDE I 1985.

1985: ANSAT PÅ BØRNEAFDELINGEN D.I.H. I NUUK

1986: ANSAT SOM UNDERVISER PÅ SUNDHEDSMEDHJÆLPERSKOLEN I NUUK

1887 -2010: ANSAT PÅ AASIAAT SYGEHUS

1999-2000: DIPLOM I LEDELSE FRA AARHUS UNIVERSITET

Kampen mod den lille grønlander

Det var dog ikke kun ønsket om at bevise sig selv, der fik Inuuti Fleischer til at gå ledervejen. Det handlede også om at vise omverden, at selvom man er grønlander, kan man godt være lige så god som alle andre.

- Jeg kan godt komme i tvivl om mig selv. Så kommer den lille grønlander op i mig og siger, at jeg også kun er en grønlander, og jeg ikke er så god som de andre. Men på et eller andet tidspunkt er vi nødt til at tage nogle af de førende poster, hvis vi en dag skal være selvstændige.

Derfor var det også en stor dag, da hun som leder af Aasiaat Sygehus om morgenen 1. januar 1992 kunne hejse det grønlandske flag foran sygehuset, som symbol på at sundhedsvæsenet var blevet hjemtaget. Der var dog lidt begyndervanskeligheder.

- Da flaget nåede helt op, var der én, der sagde: "Det vender forkert". Vi fik det hurtigt ned igen og vendt om. Vi skulle lige lære det, siger Inuuti med et stort smil.

REGIONSSYGEHUSET AASIAAT

- HAR VÆRET STEDET, HVOR PROJEKTKIRURGI BLEV AFPRØVET F.EKS. GRÅSTÆROPERATIONER OG HØREFORBEDRENDE OPERATIONER MED FOLK FRA HELE GRØNLAND

- VAR PILOTSTED FOR BRUGEN AF TELEMEDICIN I HELE DISTRIKTETS BYGDER I 2007

- PILOTSTED FORUM FOR REGIONALISERINGEN, SOM BLEV INDFØRT I 2011

- I DAG ER SYGEHUSET CENTRUM FOR REGION DISKO

- REGIONSSYGEHUSET I AASIAAT ER OPDELT I TO AFDELINGER; SENGAFDELING OG AMBULATORIUM, HVOR DER ARBEJDER CIRKA 70 ANSATTE

At tage skæbnen i egne hænder

Samme år som sundhedsvæsenet blev hjemtaget, blev Peqqissaasut Kattuffiat (PK) grundlagt. Fremover skulle lønforhandlinger varetages af en faglig organisation, som var hjemmehørende i Grønland.

Inuuti Fleischer var næstformand i PK fra 2008 til 2010, hvorefter hun som den første grønlander blev valgt som formand. Formandsposten gjorde, at familien måtte sige farvel til Aasiaat og flytte til Nuuk.

- Der var flere dejlige ildsjæle, der arbejdede for, at PK blev grundlagt. Jeg synes i høj grad, at PK har sin eksistensberettigelse som faglig organisation, og mener at det er vigtigt, at medlemmernes interesser bliver varetaget - også lederne af sygeplejen, siger Inuuti Fleischer.

Inuuti fortsatte som formand for PK frem til 2015, hvor hun takkede ja til en stilling som ledende regionssygeplejerske for Region Sermersooq - en stilling hun stadig har i dag.

Dermed er der nu gået mere end tre årtier, hvor Inuuti er gået forrest som leder. Hun brænder stadig for sit arbejde. Som leder skal man nemlig hele tiden vise interesse for sine medarbejdere og opbygge gode relationer, så medarbejderne føler sig trygge ved at udføre deres arbejde.

- Hvis medarbejderne lykkes, så lykkes jeg også som leder. Alene kan jeg ikke skabe noget, derfor er det vigtigt for mig, at medarbejderne bliver anerkendt, når det går godt, men også når det går knap så godt, siger Inuuti Fleischer.

Hvornår går vi for langt?

Inuuti er i dag 65 år gammel. Hun nærmer sig altså stille og roligt en tid, hvor hun skal forholde sig til, hvad hun skal lave, når hun engang ikke længere skal have sin daglige gang på et sygehus. Men Inuuti er som bekendt ikke den, der sidder med hænderne i skødet. Derfor kommer svaret da også prompte.

- Jeg er meget interesseret i etik og den omsorg, man giver patienterne i sundhedsvæsenet. Jeg var med til at opstarte Sygeplejeetisk Råd i Grønland, men måtte træde ud, da jeg blev stressramt og efterfølgende blev ramt af blodprop i hjernen – jeg havde for mange jern i ilden, siger Inuuti.

Derfor vil hun bruge sin frihed som pensionist til at hellige sig arbejdet med etik igen. Hun mener nemlig, at det er et område, der ikke nyder tilstrækkelig anerkendelse i dag – hvordan vi skal tage vare på patienterne og sikre, at de ikke fratages deres ret til selvbestemmelse.

Som eksempel på, at man i visse tilfælde glemmer hensynet til patienten, bruger Inuuti en hændelse, hvor hendes 20-årige nevø fik en hjerneblødning i Sisimiut.

- Man kunne se, at han havde store, lysstive pupiller – det tyder på, at der ikke er aktivitet i hjernen. Men man valgte alligevel at flyve ham til Nuuk og putte ham i en respirator, som man slukkede for dagen efter. Jeg kunne godt have tænkt mig, at man lod den unge mand blive hos sin familie i Sisimiut. Det var uetisk, siger Inuuti.

INUUTI FLEISCHER PRIVAT

BOR I NUUK SAMMEN MED SIN MAND, DER ER "PENSIONERET" FANGER

HAR EN DATTER OG EN SØN OG FIRE BØRNEBØRN

HENDES SØN BOR I NUUK, HVOR HAN ARBEJDER SOM LÆRER, MENS DATTEREN ER UDDANNET LÆGE. LIGE NU BOR HUN I DANMARK, HVOR HUN TAGER EN SPECIALLÆGEUDDANNELSE

Hun er dog klar over, at andre kan se anderledes på sagen, og det er det, der gør de etiske dilemmaer spændende. Der er ikke altid et korrekt svar, derfor er det ifølge hende vigtigt, at der findes et Sygeplejeetisk Råd, hvor sygeplejersker kan aflevere deres dilemmaer.

- Man kan godt have brug for at vide, om det, man gjorde, var rigtigt. Hvad tænker I andre, og hvad kunne jeg have gjort anderledes? Det er enormt spændende.

"Man kan godt have brug for at vide, om det, man gjorde, var rigtigt"

BLIV EN DEL AF BESTYRELSEN

Af Petra Luna Fuglø, næstformand PK

Peqqissaasut Kattuffiat (PK) er en faglig organisation for Grønlands sygeplejersker og radiografer. Bestyrelsen varetager medlemmernes interesser. Både når det kommer til arbejdsvilkår og faglighed. Derudover arbejder vi for at fremme et godt kollegialt sammenhold.

Derfor er det PK, som har forhandlingsretten for de sygeplejersker og radiografer, der ansættes under Grønlands Selvstyre eller i de grønlandske kommuner.

Bestyrelsen vælges af medlemmerne ved den årlige generalforsamling. Hvert bestyrelsesmedlem er valgt for en treårig periode. Valgperioderne er dog forskudt, så der altid er en god blanding af nye og erfarne medlemmer. Formanden og næstformanden er for eksempel ikke på valg samme år.

Der afholdes bestyrelsesmøder cirka 10 gange om året, hvor bestyrelsesmedlemmerne diskuterer aktuelle sager, bestemmer retningen for foreningens arbejde, og hvordan økonomien skal fordeles. Det er også i bestyrelsen, PK's vision, mission og værdier fastlægges, så vi har en klar retning for, hvordan vi bedst muligt kan repræsentere vores medlemmer.

Vi har i bestyrelsen oprettet nogle mindre arbejdsgrupper, så hvert bestyrelsesmedlem kan arbejde med de områder, de interesserer sig for. Grupperne arbejder med: medlemsarrangementer, studerende, ledere, sociale medier og hjemmesiden.

En forening for hele landet

Vi forsøger altid at nå ud til så mange som muligt og er åbne for forslag og ideer fra medlemmerne. Derfor er man også altid velkommen til at kontakte sekretariatet, hvis man har ønsker eller forslag til et arrangement.

Da vi er en forening, der har medlemmer i hele Grønland, forsøger vi at inddrage alle så meget, som muligt. Derfor tager vores formand, Ken Jensen, ofte på besøg i de forskellige byer og holder arrangementer.

Mange af vores arrangementer afholdes virtuelt, så alle har mulighed for at deltage på afstand. Vi har også et ønske om, at få tillidsrepræsentanter flere steder, da de er vores mulighed for at være tæt på medlemmerne. Det er dem, der har den lokale kontakt og kender de lokale forhold. Hvis man er interesseret i at blive tillidsrepræsentant, kan man altid kontakte sekretariatet.

BESTYRELSEN BESTÅR AF

FORMAND

KEN JENSEN, PÅ VALG 2025

NÆSTFORMAND

PETRA LUNA FUGLØ, KONSTITUERET
PÅ VALG 2023

BESTYRELSESMEDLEMMER

TANIA VODSTRUP
PÅ VALG 2023

LINE THUSHOLDT JAKOBSEN
PÅ VALG 2024

NICOLE VINCENTZ
PÅ VALG 2024

CARSTEN JUUL JENSEN
PÅ VALG 2024

LINE GLISTRUP
PÅ VALG 2023

SUPPLEANTER

SIGNE JOHANSEN
PÅ VALG 2024

KRISTINE SØRENSEN
PÅ VALG 2024

KATRINE VIL VÆRE LEDER I ØJENHØJDE

Af Mads Malik Fuglsang Holm

KATRINE OLSVIG-KLEIST PRIVAT

ER 40 ÅR, GIFT OG HAR 1 BARN

FRA SISIMIUT, MEN HAR GÅET PÅ GU I AASIAAT OG

BOET EN DEL ÅR I ILULISSAT, HVOR HUN ARBEJDEDE I HOTELBRANCHEN

UDDANNET PÅ METROPOL I KØBENHAVN

Skrivebordet er flyttet ned på afdelingen

39-årige Katrine er født i Qasigiannuguit, men opvokset i Sisimut. Efter at have taget sin sygeplejerskeuddannelse på Metropol i København og arbejdet en årrække i Nuuk, er hun nu tilbage i Sisimut, hvor hun arbejder som afdelingssygeplejerske på sengeafdelingen.

Jobbet som afdelingssygeplejerske har hun haft i snart fire år og er nu i gang med at tage en diplomuddannelse i ledelse. Og ligesom det for Katrine er vigtigt, at patienterne føler sig set og hørt, er det også vigtigt for hende, at hun som leder, ikke bliver en fjern og fremmed skikkelse på sengeafdelingen.

Hverdagen for en afdelingssygeplejerske er ofte hektisk. Alligevel mener Katrine Olsvig-Kleist, at der skal være tid til at høre og se den enkelte kollega, patient eller pårørende. Ellers giver arbejdet ikke mening.

Engang da Katrine arbejdede på Herlev børneafdeling fik hun tre små nødder af en patient.

- Tre små nødder, som hun havde samlet i sin have. Dem ville hun bare gerne give til mig og sige tak, fordi jeg havde hjulpet hende, og hun var blevet set og hørt. Det betød så meget for mig, fortæller Katrine.

Historien er et eksempel på, hvorfor Katrine valgte at gå ind i sygeplejerskefaget – nemlig at gøre andre mennesker glade ved at se og høre deres behov.

- Jeg søgte både ind som sygeplejerske og konditor. Begge dele handler om, at man laver et stykke arbejde, som gør folk glade. Det giver mig en rus, siger Katrine.

- Som afdelingssygeplejerske er det vigtigt for mig at være synlig. Derfor har jeg flyttet mit kontor fra administrationsgangen ned til sengeafdelingen, så jeg kan mærke pulsen. Jeg kan se og høre, hvad der sker på afdelingen og give en hånd med.

Er det ikke svært at bevare overblikket, når man det ene øjeblik skal sidde med administrative opgaver og det næste pleje en patient?

- Jo, men det er nødvendigt, når vi ikke har flere ressourcer. Men det kan godt være svært at lægge sygeplejerskerollen fra sig. Det er derfor, at jeg tager lederuddannelsen, så jeg får flere værktøjer til at udføre mit arbejde som afdelingssygeplejerske og være med til at udvikle personalet, siger Katrine Olsvig-Kleist.

Katrine Olsvig-Kleist: Man skal kunne gå hjem med en god fornemmelse maven

Som afdelingssygeplejerske er det Katrines ansvar, at der bliver lagt en vagtplan og ringet personale ind, hvis der opstår sygdom. Hun skal også sikre sig, at medarbejderne trives på afdelingen og løbende opnår nye kompetencer, som de kan bruge i arbejdet.

Samtidig skal hun sørge for, at samarbejdet fungerer med de andre personalegrupper på sygehuset og selvfølgelig også tale med patienter og pårørende.

Derfor har man som afdelingssygeplejerske mange hektiske dage, hvor det kan være svært at fordybe sig i den enkelte opgave. Men selvom der er travlt, holder Katrine Olsen Olsvig fast i, at der stadig skal være tid til at udvise den nødvendige omsorg overfor kollegaer,

ARBEJDSLIV

2010-2015: SYGEPLEJERSKE PÅ AFDELING M2 PÅ DRONNING INGRID'S HOSPITAL (SANA) I NUUK.

2015-2017: HERLEV HOSPITAL BØRNE- OG UNGEAFDELING 2015-2017.

2017-2019: SYGEPLEJERSKE PÅ SENGEAFDELINGEN, VIKAR I SUNDHEDSPLEJEN OG LIVSSTILSAMBULATORIET PÅ REGIONSSYGEHUSET I SISIMIUT.

2019-NU: AFDELINGSSYGEPLEJERSKE PÅ SENGEAFDELINGEN PÅ REGIONSSYGEHUSET I SISIMIUT.

patienter og pårørende. Det er jo derfor man i første omgang er blevet sygeplejerske, fortæller hun.

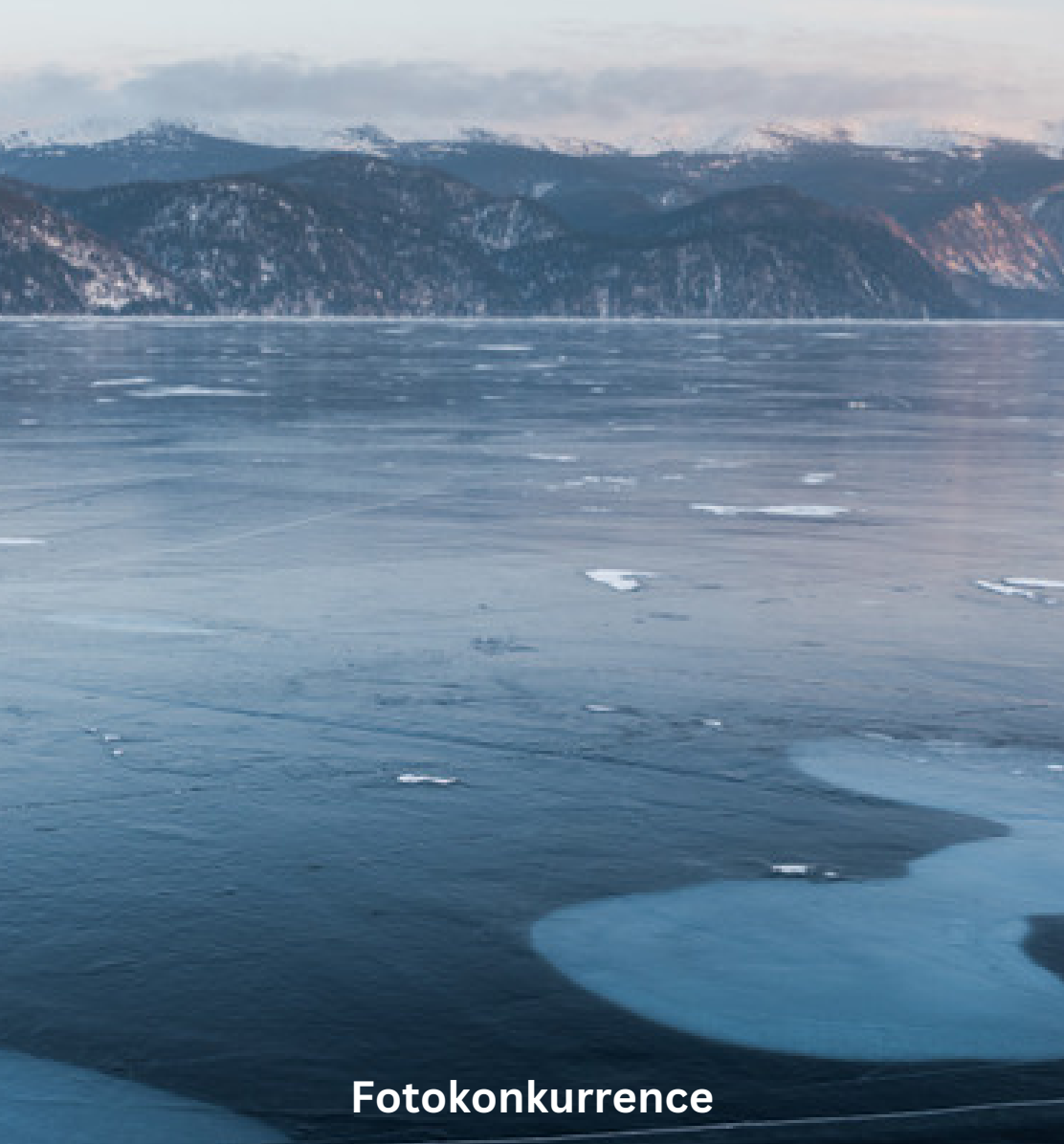
- I Sisimiut arbejder vi ikke med specifikke specialer, men en bred vifte af opgaver – lige fra livets spæde start til det sidste kapitel. Derfor skal der være nogle rammer, som gør, at vi har tid til at snakke sammen bagefter, så der ikke er nogen, der går hjem og er ked af det og tænker, at jeg skulle have gjort mere. Derfor bliver jeg også rigtig glad, når jeg oplever, at mine kollegaer viser tillid og tør åbne sig overfor mig.

REGIONSSYGEHUSET I SISIMIUT

SYGEHUSET ER EN DEL AF REGION QEQQA, HVOR DER ARBEJDER CIRKA 130 ANSATTE.

PÅ REGIONSSYGEHUSET I SISIMIUT ER DER TRE AFDELINGER: SENGEAFDELINGEN, KONSULTATIONEN OG DRIFTSAFDELINGEN.

REGIONSSYGEHUSET HAR OMKRING 75 ANSATTE.

Fotokonkurrence

Vi mangler billeder til vores fagblad, hjemmeside og Facebook-gruppe. Har du et eller flere billeder, som vi må bruge, så send dem til: plfu@pk.gl senest 1. august.

Vi trækker lod om et gavekort på kr. 500,- til Brugseni/Pilersuisoq blandt alle de indsendte billeder. Vinderen offentliggøres på vores hjemme- og Facebookside. Motivet kan være arbejdsrelateret, naturen, en person eller noget helt fjerde. Hvis der er personer på billedet, skal vi have en skriftlig tilladelse til at bruge det (send det sammen med billedet).

Vi garanterer ikke, at vi bruger alle de indsendte billeder. Alle billeder der bliver brugt, krediteres med navn med mindre andet ønskes.

ØGET DIGITALISERING VIL HJÆLPE OS I FREMTIDEN

Af Carsten Juul Jensen, bestyrelsesmedlem PK

24. maj var jeg stand-in for formanden til "[Nursing Informatics DAY, European Federation of Medical Informatics Conference](#)" i Gøteborg.

Jeg havde fået æren af at deltage i et diskussionspanel sammen med et udvalg af fagforeningsrepræsentanter fra Europa.

Sammen drøftede vi, hvordan digitale løsninger kan bruges i sundhedsvæsenet. Vi kom blandt andet forbi, hvorvidt digitalisering kan løse de allestedsnærværende vanskeligheder med rekruttering og fastholdelse af sygeplejersker under studiet og i arbejdslivet.

En smart brille hjælper ældre i ødemarken

Der hersker ingen tvivl om, at implementering af digital assistance som for eksempel PIPALUK er enklere i et kæmpe land som Grønland, der tilmed er sparsomt beboet, og hvor klimaet og de infrastrukturelle udfordringer næsten kan gøre det nødvendigt at samle patientdata online.

Samme erfaring har Madeleine Blusi, der er sygeplejerske og forsker i kunstig intelligens ved Umeå Universitet i Nordsverige, da Nordsverige på flere måder minder om forholdene her i Grønland.

Madeleine Blusi har blandt andet været med til at udvikle en brille, som kan guide de ældre med at dosere deres medicin. Det er en fordel, når de ældre bor steder, som ligger langt fra det nærmeste sundhedscenter.

Madeleine Blusi fremhævede et eksempel med en ældre mand, som gerne vil klare sig uden hjælp fra sundhedsprofessionelle. Hans medicindosering var midlertidig blevet ret besværlig, især fordi han hele tiden fik leveret kopipræparater med alle mulige forskellige navne.

Her kunne brillen hjælpe. Den gav beskeden "ja", når han tog det rigtige præparat, og "nej" når det var forkert eller allerede taget. Den ældre mand fik altså mulighed for at klare sig i det øde Nordsverige.

Teknologi kan løse fremtidens udfordringer

På "Nursing Informatics DAY" var der generelt stor enighed om, at teknologiske løsninger i fremtiden vil blive en mere og mere integreret del af sygeplejen.

Man skal ikke tro, at den løser alle problemer. Men den kan hjælpe med at løse vagtplanlægning, organisering af patentforløb og patientrelaterede plejeopgaver hurtigere end et menneske.

På den måde er teknologien en lille del af løsningen på den største trussel mod verdensbefolkningens sundhed, nemlig at der mangler sundhedsprofessionelle – især sygeplejersker.

Med en forsigtig optimisme tog jeg hjem fra "Nursing Informatics DAY", som var en fornøjelse at deltage i.

Du kan følge Nursing Informatics in Europe på Facebook [her](#).

Fra venstre er det Ulla-Mari Kinnunen fra Finland, Patrick Weber fra Schweiz, mig fra Grønland, Dorthe Boe Danbjørg fra Danmark og Dawn Dowding fra Stor Britannien.

SPRINGET FRA STUDIET TIL SANA

Af Mads Malik Fuglsang Holm

Lars Kristiansen arbejder på M1 på Sana og blev færdig som sygeplejerske for et år siden. Her fortæller han om oplevelserne ved at gå fra skolen til mødet med virkeligheden som sygeplejerske.

Hvornår vidste du, at du ville være sygeplejerske?

- Jeg vidste det bare med det samme, da jeg startede på studiet. Den følelse har udviklet sig siden. Faktisk føles det kun mere naturligt, efter at jeg er blevet færdiguddannet.

Beskriv en typisk dag på arbejdet:

- En typisk arbejdsdag starter med, at vi om morgenen fordeler patienterne. Derefter kan jeg planlægge, hvad jeg skal resten af dagen. Oftest har jeg ansvaret for at give medicin for hele gruppen. Formiddagen bruger jeg mest med patienterne. Jeg præsenterer mig selv, giver morgenmad og medicin, udlevere håndklæder og tøj. Om eftermiddagen har patienterne tit aftaler med fys/ergo, eller de skal til undersøgelse. Alt det skal dokumenteres, inden der er vagtskifte.

LARS KRISTIANSEN PRIVAT

ER 25 ÅR

OPVOKSET I ILULISSAT

AFSLUTTEDE SIDSTE ÅR SIN
SYGEPLEJERSKEUDDANNELSE I NUUK

Hvor er forskellen størst mellem studiet og arbejdet som sygeplejerske?

- Jeg kendte lidt til afdelingen, inden jeg startede, da jeg også var her et halvt år som studerende. Alligevel er det noget andet at starte som sygeplejerske. Skolen er meget teoretisk, så det tog lidt tid, før jeg vænnede mig til at være sygeplejerske.

Hvad har været den største udfordring i arbejdet som sygeplejerske?

- At hjælpe patienten og de pårørende med at gøre den sidste tid så god som mulig. Det kan godt være udfordrende, og jeg tror, det altid vil være sådan.

Hvad har overrasket dig mest positivt?

- At se og mærke, hvor meget det betyder for patienterne at have en grønlandsktalende sygeplejerske.

Hvad har du af drømme for fremtiden?

- Jeg vil meget gerne læse videre. Spørgsmålet er, hvilken retning jeg skal vælge. Jeg vil så gerne være en intensiv sygeplejerske, men man skal have erfaring før, man søger ind, eller tage en kandidatuddannelse. Jeg vil også gerne prøve at arbejde forskellige steder og samle erfaringer, måske arbejde i Danmark.